

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.229 van 5 februari 2002
in de zaak A. 113.279/XII-3356.**

In zake : de BVBA Studiebureau Hugo DE MOOR,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. VAN WESEMAEL,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de stad HALLE.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Studiebureau Hugo DE MOOR op 23 november 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “een besluit dd. 18 mei 2001 van het college van Burgemeester en Schepenen van de stad Halle, waarbij het studiebureau D+A+Genius Loci uit Halle wordt aangeduid als opdrachthouder voor het uitvoeren van rioleringswerken in de wijk Hellebroek”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 januari 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. VAN WESEMAEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat F. DE PRETER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie opwerpt die de ontvankelijkheid van de vordering betreft; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie slechts noodzakelijk zou zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij omtrent het nadeel in essentie aanvoert dat zij met de gevraagde schorsing beoogt de gunning van de in het geding zijnde opdracht alsnog zelf te verkrijgen, dat zij benadrukt dat zij "in natura haar rechten (moet) kunnen

uitoefenen, eerder dan vergoeding te moeten vragen nadat zij voor een voldongen feit wordt geplaatst door de uitvoering van de studieopdracht door de NV D+A+Genius Loci", dat het feit dat zij onterecht niet werd uitgekozen voor haar een prestigeverlies betekent, haar morele rechten ernstig schaadt en neerkomt op het verlies van een referentie;

Overwegende dat het voorliggende geschil de schorsing betreft van een beslissing die betrekking heeft op een overheidsopdracht waaromtrent de overeenkomst reeds tot stand gekomen is; dat zulks door de verzoekende partij niet wordt betwist en blijkt uit de op ter post aangetekende brief van 23 mei 2001 aan de voormelde NV D + A Genius Loci waarbij deze kennis wordt gegeven van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen om de opdracht aan haar toe te wijzen; dat de gevraagde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet de schorsing zou meebrengen van de tot stand gekomen overeenkomst aangezien het tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoort om de uitvoering van een overeenkomst te schorsen;

Overwegende dat bijgevolg, zoals bij arrest nr. 87.983 van 15 juni 2000 van de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State is gesteld, aldus het nadeel waardoor de verzoekende partij aanvoert bedreigd te zijn, niet kan worden tenietgedaan of vermeden door een schorsingsarrest van de Raad van State;

Overwegende dat aan de tweede door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarde niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf februari 2002, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.